

การควบคุมเงินตราต่างประเทศของไทยในช่วงระยะปี พ.ศ. 2510 - ปัจจุบัน

ในระยะนี้การควบคุมเงินตราต่างประเทศของไทยได้ผ่อนคลายลงไปมากกว่าในระยะแรก ๆ เป็นอย่างมาก แม้ว่าจะยังคงมีการควบคุมปริมาณเงินตราต่างประเทศและอัตราแลกเปลี่ยนเงินอยู่ แต่การควบคุมก็ไม่สู้จะเข้มงวดกวดขันนัก นอกจากนี้ได้มีการปรับปรุงแก้ไขวิธีการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินในทางที่จะอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนมากยิ่งขึ้น ประกอบกับความจำเป็นของการควบคุมในปัจจุบันนี้มิได้มากดังแต่ก่อน กล่าวคือ ในระยะแรก ๆ ของการควบคุมนั้นมีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ

1. เพื่อรวบรวมเงินตราต่างประเทศไว้ในแหล่งกลาง
2. เพื่อควบคุมการใช้จ่ายเงินตราต่างประเทศให้เป็นไปในทางที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม
3. เพื่อป้องกันการส่งเงินทุนหนี้ออกนอกประเทศ
4. เพื่อรักษาค่าภายนอกของเงินบาทไว้ให้มั่นคง

แต่หลังจากที่ได้มีการควบคุมไปแล้ว ปรากฏว่า ในขณะนี้ประเทศไทยสามารถที่จะรวบรวมเงินตราต่างประเทศไว้ในแหล่งกลาง คือ ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ การควบคุมการใช้จ่ายเงินตราต่างประเทศให้เป็นไปในทางที่เป็นประโยชน์แก่ส่วนรวมนั้นก็ได้มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2482 และพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ. 2485 นอกจากนี้ยังได้มีประกาศกระทรวงการคลัง กฎกระทรวงการคลัง ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ฯลฯ ปรากฏว่าการควบคุมได้ผลตามความมุ่งหมาย ส่วนการรักษาค่าภายนอกของเงินบาทไว้ให้มั่นคงนั้นในปัจจุบันได้มีมูลค่าของเงินบาทอยู่ในฐานะที่มั่นคงพอสมควรแทบจะไม่มี การเปลี่ยนแปลงค่าของเงินบาทเลย ดังนั้นในปัจจุบันนี้จึงกล่าวได้ว่าความจำเป็นดังกล่าวหมดไป คงมีแต่ในด้านการป้องกันการส่งเงินทุนหนี้ออกนอกประเทศ และปัญหาทางด้านการผูกขาดค่าเท่านนั้นควรจะควบคุมเงินตราต่างประเทศอย่างไรจึงจะแก้ปัญหาดังกล่าวนี้ได้

ในช่วงระยะนี้ตอนแรก ๆ การควบคุมเงินตราต่างประเทศยังคงแบบเดิมอยู่ แต่ใน

ระยะหลังได้มีการเปลี่ยนแปลงหลักการบางประการขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน

ก. การควบคุมทางการเงินตราต่างประเทศ

1) ทางการเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร มีการควบคุมดังนี้ คือ

การนำเข้าที่ไม่ต้องขออนุญาต

1. ธนาคารพาณิชย์และธนาคาร (ไม่รวมสาขา) เมื่อประสงค์จะนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรจะนำเข้ามาได้เป็นมูลค่าไม่เกินเดือนละ 10,000 ดอลลาร์ ส.ร.อ. หรือเทียบเท่าตามค่าเสมอภาค ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการนำเข้าโดยทางใด¹

2. ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาพร้อมกับตนเพื่อใช้เองได้เป็นมูลค่าไม่เกินคนละ 600 ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา หรือเทียบเท่าตามค่าเสมอภาค แลค่าเป็นการเดินทางเข้ามาเป็นครอบครัวโดยหนังสือเดินทางฉบับเดียว และเป็นการเดินทางเข้ามาทางท่าอากาศยาน² อนุญาตให้นำเข้ามาได้เป็นมูลค่าไม่เกิน 1,200 ดอลลาร์ ส.ร.อ. หรือเทียบเท่าตามค่าเสมอภาค

3. การนำเข้าทางไปรษณีย์ บุคคลที่มีใบอนุญาตพาณิชย์นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรได้เป็นมูลค่าไม่เกินครั้งละ 300 ดอลลาร์ ส.ร.อ. หรือเทียบเท่าตามค่าเสมอภาค³

การนำเข้าที่ต้องขออนุญาต

ถ้าหากการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรเกินจำนวนที่กำหนดไว้ข้างต้น ผู้นำเข้าจะต้องขออนุญาตเสียก่อน (หมายถึงผู้นำเข้าที่ไม่อยู่ในชายตามตรีระบุไว้ในข้อ 1. ข้อ 2. และข้อ 3. ข้างต้น) ซึ่งผู้นำเข้าจะต้องขออนุญาตตามแบบคำร้อง และปฏิบัติดังนี้

1. ธนาคารที่ได้รับอนุญาต (ธนาคารพาณิชย์) เมื่อประสงค์จะนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร ต้องยื่นคำร้องต่อกระทรวงการคลัง พร้อมทั้งแจ้งชนิดแห่งเงินตรา

1 ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 85 ตอนที่ 8 ลงวันที่ 23 มกราคม 2511

2 คุ้
คุ้
คุ้

3 คุ้
คุ้

จำนวนเงิน และกำหนดเวลาที่ให้นำเข้าโดยประมาณ และเมืองท่าหรือที่ที่จะนำเข้า ตามปกติ
ใบอนุญาตฉบับนี้มีอายุไม่เกิน 6 เดือน

๒. บุคคลอื่น หากจะนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรจะต้องยื่นคำ
ร้องขออนุญาตโดยแจ้งให้ทราบถึงความจำเป็นในการที่นำเงินตราต่างประเทศนั้นเข้ามา และจะ
ต้องระบุว่าจะนำเงินตราชนิดใดและจำนวนเท่าใดเข้ามาด้วย รวมทั้งการกำหนดระยะเวลาและ
เมืองท่าที่จะนำเข้า

ผู้มีอำนาจอนุญาต

1. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
2. ผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมายให้เป็นผู้มีอำนาจอนุญาตแทน

ใดแก่

ก) เจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้
พิจารณาสำหรับการนำเข้าทางท่ากรุงเทพฯ

ข) ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่ละจังหวัด เป็นผู้พิจารณาสำหรับการนำติดตัวเข้า
ทางด่านศุลกากรที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเดียวกันกับที่กิ่งศาลากลางจังหวัดนั้น เป็นมูลค่าไม่เกินครั้ง
ละ 1,000 ดอลลาร์ ส.ร.อ. หรือเทียบเท่าตามค่าเสมอภาค

ค) นายด่านศุลกากรแต่ละด่าน เป็นผู้พิจารณาสำหรับการนำติดตัวเข้าทางด่าน
ศุลกากรอื่นนอกจากที่กล่าวในข้อ ก) และ ข) เป็นมูลค่าไม่เกินครั้งละ 1,000 ดอลลาร์
ส.ร.อ. หรือเทียบเท่าตามค่าเสมอภาค

ง) ปลัดกระทรวงการคลัง เป็นผู้พิจารณาลำดับการนำเข้านอกจากที่กล่าว
ใน ข) และ ค)

ส่วนวิธีดำเนินการนั้น คงถือหลักปฏิบัติเช่นเดียวกับที่ใดกล่าวแล้วในบทที่ 4

ในปี พ.ศ. 2511 ได้มีการเปลี่ยนแปลงระเบียบการนำเงินตราต่างประเทศเข้า
มาในราชอาณาจักร กล่าวคือได้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการนำเงินตราต่างประเทศเข้า
มาในราชอาณาจักร พุทธศักราช 2482 ทั้งนี้เนื่องด้วยพระราชบัญญัติดังกล่าวกระทรวงการคลังได้

พิจารณาเห็นว่าไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน การที่โคตรารพระราชบัญญัติขึ้นในสมัยนั้น
ก็เนื่องมาจากมีผู้นำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นจำนวนมาก เพราะประชาชนนิยม
ซื้อธนบัตรจากต่างประเทศ และธนบัตรต่างประเทศเหล่านั้นอาจเป็นธนบัตรที่ไม่มีหลักทรัพย์สินเพียง
พอหนุนอยู่ได้ หรืออาจเป็นธนบัตรปลอมก็ได้ บุคคลผู้ไม่ทราบหรือหลงเชื่อยอมได้รับความเสียหาย
จึงได้มีการควบคุมการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรดังกล่าวแล้ว

เนื่องจากพระราชบัญญัตินี้ได้เข้ามาเป็นเวลานานแล้ว ซึ่งความจำเป็นต่าง ๆ ดังแต่
ก่อนได้คลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้น นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2496 เป็นต้นมามีปัญหาเรื่องซากุศลยการ
เกิดขึ้น ในทางแก้ไขปัญหาด้านหนึ่งจึงได้มีการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร
และส่งเสริมให้โคมาซึ่งเงินตราต่างประเทศด้วยวิธีการอื่น ๆ อีกด้วย อุตสาหกรรมท่องเที่ยว
เป็นทางหนึ่งที่จะทำให้ประเทศสามารถโคเงินตราต่างประเทศเพิ่มขึ้น การควบคุมปริมาณเงินตรา
ต่างประเทศที่นำเข้ามาทำให้เกิดความไม่สะดวกแก่ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร และเป็นอุปสรรค
แก่การส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ประกอบกับในปัจจุบันนี้ประเทศที่เคยมีการควบคุมต่างก็ได้
ยกเลิกการควบคุมไปแล้วเป็นส่วนมาก แม้ในระหว่างประเทศที่เป็นสมาชิกของกองทุนการเงิน
ระหว่างประเทศ 113 ประเทศ ก็คงเหลือประเทศไทยเพียงประเทศเดียว เท่านั้นที่ยังคงมีกฎ
หมายควบคุมการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรอยู่ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่
ผู้เดินทางยิ่งขึ้น จึงได้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราช
อาณาจักร พุทธศักราช 2482 โดยโคตรา "พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการนำ
เงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2482 พ.ศ. 2511" ขึ้นใช้แทน⁵

ดังนั้นการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรจึงไม่มีการควบคุม แต่ตาม
ประกาศกระทรวงการคลังออกตามความในกฎกระทรวง ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2497) ออกตามความ
ในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ. 2485 โคจำกัดจำนวนเงินตราต่างประเทศแก่
ผู้เดินทางผ่านไปต่างประเทศนำไปพร้อมกับตนยังคงใช้อยู่ ดังนั้นผู้เดินทางผ่านราชอาณาจักรจึง
ต้องแจ้งจำนวนเงินตราต่างประเทศที่นำเข้ามาในไว้กับเจ้าหน้าที่ศุลกากร แต่สามารถนำเงินไป
เข้าไปในราชอาณาจักรพร้อมกับตนโดยไม่ต้องเก็บไว้ที่เจ้าหน้าที่ศุลกากร การกำหนดเช่นนี้แล้ว

5
ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 85 ตอนที่ 54 ลงวันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2511
หน้า 382 - 384

เป็นการปกปิดเงินนำเงินตราต่างประเทศออกนอกราชอาณาจักรเกินกว่าที่ใดกำหนดไว้

ก) ในเรื่องกรนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรโดยผู้เดินทางผ่าน
นี้ มีผู้ทราดยุว่า ผู้โดยสารชนิดใดจึงจะถือว่าเป็นผู้โดยสารผ่านประเทศ (Transit Passenger)
ซึ่งตามพระราชบัญญัติตรวจคนเข้าเมืองถือว่าบุคคลดังกล่าวต่อไปนี้เป็นผู้เดินทางผ่าน คือ

1. ผู้โดยสารที่ได้รับการตรวจลงตราชนิดเดินทางผ่าน (Transit Visa) โดยผู้
โดยสารประเภทนี้จะได้รับอนุญาตให้อยู่ภายในพระราชอาณาจักรในชั้นแรกได้ไม่เกิน 8 วัน
2. ผู้โดยสารที่ไม่ได้รับการตรวจลงตรา (Visa) เดินทางเข้ามายังประเทศไทยแล้ว
จะผ่านออกไปยังประเทศอื่น ผู้โดยสารประเภทนี้จะได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกิน
48 ชั่วโมง แล้งผู้โดยสารดังกล่าวจะต้องมีตั๋วเครื่องบินชนิด Confirm booking หรือ
Confirm ticket พร้อมทั้งจะเดินทางไปยังประเทศอื่นใดภายใน 48 ชั่วโมงด้วย
3. ผู้โดยสารประเภทที่เดินทางเข้ามาจากประเทศหนึ่งและจะไปยังอีกประเทศหนึ่ง
โดยเครื่องบินลำเดียวกัน (Transit by the same plane) และผู้โดยสารประเภทนี้จะบะ
ลงพักห้องผู้โดยสารผ่าน (Transit lounge) ณ ท่าอากาศยานในชั่วระยะเวลาที่เครื่องบินลำ
นั้นอยู่ในประเทศเป็นเวลาไม่เกิน 45 นาที แล้วจะต้องขึ้นเครื่องบินลำเดียวกันนั้นเดินทางต่อไป
ยังจุดหมายปลายทาง

นอกจากนี้ยังมีผู้โดยสารอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า ประเภทที่นักท่องเที่ยว โดยถือ
Passport ทั่วไปคือ Tourist Visa ผู้โดยสารประเภทนี้อยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกิน 30 วัน
ตามพระราชบัญญัติตรวจคนเข้าเมืองถือว่า ไม่ใช่ผู้โดยสารผ่าน

ตามคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ลงวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2502
ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจของกฎกระทรวงการคลัง ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ. 2485 ซึ่งบัญญัติไว้โดยชัดแจ้งแล้วว่าให้รวมถึงบุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจ
คนเข้าเมืองอนุญาตให้เข้ามาอยู่ในประเทศไทยเป็นการชั่วคราวไม่เกิน 3 วัน ดังนั้น นักที่นักท่องเที่ยว
จึงอยู่ในข่ายแห่งพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน โดยจะต้องแจ้งจำนวนเงินตราต่างประเทศที่นำเข้ามาพร้อมกับเจ้าหน้าที่ศุลกากรในแบบฟอร์มที่กำหนดไว้ (คู่ในภาคผนวก) และต่อ
จากนั้นเจ้าหน้าที่ศุลกากรจะได้ออกหนังสือรับรอง (Certificate of Foreign Currencies
& or other Foreign Means of Payments) (คู่ในภาคผนวก) ให้แก่ผู้เดินทางเข้ามา
ในราชอาณาจักรไว้เป็นหลักฐาน แต่ไม่เก็บรักษาเงินไว้ดังเช่นที่เคยปฏิบัติกันมาแต่ก่อน คือ ให้

นำไปกับคนใด การที่ต้องให้แจ้งไว้เช่นนี้ก็เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ผู้ศกการ
เพื่อจะได้ทราบว่ายูเดินทางผ่านได้นำเงินตราหรือหลักทรัพย์อันมีค่าหรือพึงจ่ายเป็นเงินตราออก
นอกประเทศเป็นมูลค่าไม่เกินเงินตราหรือหลักทรัพย์อันมีค่า หรือพึงจ่ายเป็นเงินตราที่นำเข้ามาใน
ประเทศ เพื่อเป็นการปฏิบัติตามประกาศกระทรวงการคลังดังกล่าวแล้ว

การที่จะให้ยูเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรกรอกแบบฟอร์มแจ้งจำนวนเงินตราหรือ
หลักทรัพย์อันมีค่าหรือพึงจ่ายเป็นเงินตราที่นำเข้ามาพร้อมกับตนในขณะที่เจ้าหน้าที่ผู้ศกการทำการ
ตรวจที่หอของยูเดินทางเขามานั้น จะทำให้เกิดความไม่สะดวกและล่าช้า เนื่องจากว่าตมหนึ่ง ๆ
มียูเดินทางเข้ามาในประเทศเป็นจำนวนมาก เฉลี่ยประมาณวันละ 1,000 คน ดังนั้นหากเกิด
การล่าช้าหรือไม่สะดวกขึ้นกรมศกการอาจได้รับคำกล่าวหาได้ จึงได้หาทางแก้ไขเพื่อให้ยูเดินทาง
เข้ามาในราชอาณาจักรได้รับความสะดวกและรวดเร็ว ทางกรมศกการจึงได้จัดให้สายการบินต่าง ๆ
รับแบบฟอร์มดังกล่าวไปล่วงหน้าเพื่อนำไปแจกให้แก่ยูโดยสารที่จะเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรไทย
เพื่อทำการกรอกแบบฟอร์มบนเครื่องบินเสียให้เสร็จสิ้นก่อนที่เครื่องบินจะลงมายังท่าอากาศยานของ
ประเทศไทย แล้วจึงนำมายื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ศกการขณะที่ทำการตรวจสอบที่หอของยูโดยสารทำ
การรับรอง แต่ปัจจุบันระเบียบนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงโดยให้ยูโดยสารแจ้งเองควยปากแผนการกรอกลงในแบบเพื่อ
การที่ทางกรมศกการกำหนดให้ยูเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรแสดงจำนวนเงิน
ตราต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์อันมีค่าที่ตนได้นำเข้ามาในขณะที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทย
ต่อเจ้าหน้าที่กรมศกการก็เพื่อประโยชน์ของยูเดินทางเองในการที่จะนำเงินตราต่างประเทศออก
ไปได้ไม่เกินจำนวนที่นำเข้า หากยูใดมิได้แสดงจำนวนเงินตราต่างประเทศหรือหลักทรัพย์อันมีค่า
ไว้ก่อนดังกล่าว ก็จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่บังคับในกรณีนำเงินตราต่างประเทศออกนอกราช
อาณาจักรตามปกติ

2) ทางด้านการนำเงินตราออกนอกราชอาณาจักร

ในช่วงระยะปี พ.ศ.2510 จนถึงปัจจุบันไม่มีการเปลี่ยนแปลงระเบียบในการ
นำเงินตราออกนอกราชอาณาจักรมากมายนัก แต่ได้มีการเพิ่มเติมระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้รัดกุมขึ้น
โดยได้มีกฎกระทรวงฉบับที่ 14 (พ.ศ.2511) ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
พ.ศ.2485 ทั้งนี้เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินได้บัญญัติไว้
ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจควบคุมการส่งหรือนำเงินตราและหลักทรัพย์ออกนอก

ประเทศ จึงได้ออกกฎกระทรวงกำหนดมูลค่าการส่งหรือนำเงินตรา หรือหลักทรัพย์อันมีค่าเพียง
 ายเป็นเงินตราต่างประเทศออกนอกประเทศขึ้นไว้ดังนี้ คือ

ก) ผู้ที่จะเดินทางไปต่างประเทศซึ่งจะนำเงินตราไปกับตนในขณะที่เดินทางออกนอก
 ประเทศในจำนวนไม่เกิน 500 บาท หรือในกรณีครบครวัเดินทางโดยใช้หนังสือเดินทางฉบับเดียว
 มีจำนวนเงินไม่เกิน 1,000 บาท โดยไม่ต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงาน

ข) ผู้เดินทางผ่านซึ่งจะนำเงินตราไปกับตนขณะเดินทางออกนอกประเทศในจำนวน
 ไม่เกิน 500 บาท หรือในกรณีครบครวัหนึ่งเดินทางโดยใช้หนังสือเดินทางฉบับเดียวมีจำนวน
 ไม่เกิน 1,000 บาท

ค) ผู้เดินทางผ่านซึ่งนำเงินตราหรือหลักทรัพย์อันมีค่า หรือเพียงจ่ายเป็นเงินตราออกนอกประเทศ
 แต่ละประเภทเป็นมูลค่าไม่เกินเงินตราหรือหลักทรัพย์อันมีค่า หรือเพียงจ่ายเป็นเงินตราที่นำเข้ามา
 ในประเทศ หรือไม่เกินไปกว่าจำนวนที่ได้ออกไว้ ในข้อ ข) แล้วแต่กรณี

ง) ทางไปรษณีย์ ผู้ประสงค์จะส่งธนบัตรหรือเหรียญกษาปณ์ออกนอกประเทศทาง
 ไปรษณีย์ในจำนวนครั้งละไม่เกิน 50 บาท ได้ โดยไม่ต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมการ
 แลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศไทย⁶

เนื่องจากได้มีกฎหมายสะสมเหรียญกษาปณ์และธนบัตรไทยกันมากขึ้น แมวการนำเงิน
 ตราไทยที่ถือออกไปนอกราชอาณาจักรจะได้รับการผ่อนผันบ้างตามสมควร แต่การส่งเงินตราออก
 ทางไปรษณีย์นั้น ผู้ส่งออกจะต้องยื่นแบบ ล.ป. 51 ตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดไว้
 และต้องผ่านพิธีการต่าง ๆ มากมายทุกกรณี ทำให้ผู้ส่งออกได้รับความยุ่งยากจากระเบียบปฏิบัติ
 อยู่เสมอมา ดังนั้นสมควรจึงได้มีการแก้ไขกฎกระทรวงการคลังและคำสั่งที่เกี่ยวข้อง โดยให้ผู้สะสม
 เหรียญกษาปณ์หรือธนบัตรสามารถส่งออกทางไปรษณีย์ได้บ้าง โดยกระทรวงการคลังได้ดำเนินการ
 แก้ไขกฎกระทรวงผ่อนคลายเป็นให้มีการส่งเหรียญกษาปณ์และธนบัตรออกทางไปรษณีย์ได้ครั้งละไม่
 เกิน 50 บาท⁷ โดยไม่ต้องขออนุญาตดังกล่าวดังกล่าวแล้ว

จ) ผู้ที่จะเดินทางไปต่างประเทศ ซึ่งนำปัจจัยชำระเงินตราต่างประเทศไปกับตน
 ได้มีมูลค่าไม่เกิน 140 ดอลลาร์ ส.ร.อ. หรือเทียบเท่าตามค่าเสมอภาค หรือในกรณีครบครวั

⁶ ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 85 ตอนที่ 85 ลงวันที่ 24 กันยายน พ.ศ. 2511

⁷ หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ ก.ค. 0203/24702 ลงวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2511

หนึ่งเดินทางโดยใช้หนังสือเดินทางฉบับเดียวมีมูลค่าไม่เกิน 280 ดอลลาร์ ส.ร.อ. หรือเทียบเท่าตามค่าเสมอภาค

บุคคลใดที่นำเงินตราออกนอกประเทศเกินกว่าที่ได้อำหนดไว้ในข้อ ก), ข), ค), ง) และ จ) ก็กล่าวหาว่าตน จะต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย

ในกรณีที่มีการใช้จ่ายเงิน หรือการส่งเงินเข้าบัญชีของบุคคลผู้มีถิ่นฐานอยู่นอกประเทศ หรือจ่ายเงินตราเข้าบัญชีแทน หรือในนาม รวมทั้งการออกตัวเงินให้กับผู้มีถิ่นฐานอยู่นอกประเทศ จะต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย เช่นเดียวกัน

นอกจากนี้หากมีการกระทำใดอันเป็นการชำระหนี้ให้แก่บุคคลผู้อยู่นอกประเทศด้วยวิธีอื่น ๆ นอกจากที่ได้กล่าวมาแล้ว ก็จะต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย ด้วย

ข้อ ๕ เนื่องจากได้มีการตรา "พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร พุทธศักราช 2482 พุทธศักราช 2511 ซึ่งแก้ไขแล้วแล้วนั้นและได้มีการประกาศใช้แล้ว ความในวรรคสุดท้ายของมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. 2482 ซึ่งได้กำหนดให้บุคคลผู้เดินทางผ่านราชอาณาจักรต้องแสดงว่ามีจำนวนเงินตราต่างประเทศเท่าใด ในขณะที่เข้ามาในราชอาณาจักร จึงเป็นอันถูกยกเลิกไป แต่โดยที่การนำเงินตราต่างประเทศออกในขณะเดินทางกลับ ยังอยู่ในสายบังคับตามข้อ 11 แห่งกฎกระทรวงการคลัง ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2497) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน พุทธศักราช 2485 ซึ่งได้กำหนดว่า "ห้ามมิให้บุคคลใดส่งหรือนำปัจจัยชำระเงินตราต่างประเทศ หรือ หลักทรัพย์ อื่นมีค่า หรือส่งจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศออกนอกประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน

8 ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 85 ตอนที่ 8 ลงวันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2511

9 ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 85 ตอนที่ 54 ลงวันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2511

ความไม่ยอมรับกันมิให้ใช้บังคับแก่ผู้เดินทางไปต่างประเทศ ซึ่งนำปัจจัยชำระเงินตรา
 ทางประเทศ ไม่เกินมูลค่าที่รัฐมนตรีประกาศ หรือผู้เดินทางผ่านซึ่งนำปัจจัยชำระเงินตราต่างประเทศ
 หรือหลักฐานที่มีค่า หรือพึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศออกนอกประเทศพร้อมกับตนเป็นมูลค่าแต่
 ละสกุลไม่เกินปัจจัยชำระเงินตราต่างประเทศ หรือหลักฐานที่มีค่า หรือพึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศ
 ที่นำเข้ามาในแต่ละประเทศ ¹⁰ ทั้งนี้การที่จะนำเงินตราต่างประเทศออกใดแต่ละสกุลไม่เกินจำนวน
 ที่นำเข้ามาโดยทางกรมศุลกากร เป็นผู้ดำเนินการจัดให้ผู้ที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรไทยแสดงจำ
 นวนเงินตราต่างประเทศที่นำเข้ามาพร้อมกับตน (ซึ่งมีจำนวนเท่าใดก็ได้ตามความสมัครใจ) ต่อ
 เจ้าหน้าศุลกากรทั้ง เขตใดมีระเบียบปฏิบัติกันอยู่ในขณะนี้ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เดินทาง
 ทางแดน จะได้นำเงินตราออกไปได้ตามจำนวนที่นำเข้ามา หรือไม่เกินจำนวนที่นำเข้ามา สำหรับผู้ที่
 ประสงค์จะนำเงินตราต่างประเทศออกไปในภายหลัง (คือ ไม่นำออกไปพร้อมกับตน) หรือไม่
 ใช้ผู้เดินทางผ่านก็จะตองปฏิบัติตามกฎหมายที่ไดวางระเบียบบังคับไว้ในกรณีนำเงินตราต่างประเทศ
 ออกนอกราชอาณาจักรตามปกติ ¹¹

ข. การควบคุมทางด้านการแลกเปลี่ยนเงิน

ในช่วงระยะนั้นนอกจากจะได้มีการดำเนินการดังที่กล่าวไว้ในตอนที่ 4 แล้ว
 ยังได้มีการกำหนดระเบียบข้อบังคับเพิ่มเติม โดยได้มีประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยน
 เงินดังนี้ คือ

1. ผู้ที่ประสงค์จะส่งของออกไปก่อนที่จะได้รับเงินตราต่างประเทศเป็นค่าของมัน
 จะต้องรับรองและแสดงให้เจ้าพนักงานพอใจว่าจะจัดให้ใครมาซึ่งเงินตราต่างประเทศเป็นค่าของมัน
 ที่ส่งออกภายในกำหนดเวลา 3 เดือน นับแต่วันส่งออก และจะขายเงินตราต่างประเทศที่ใครมานั้น
 ให้แก่ธนาคารที่ได้รับอนุญาต (ธนาคารพาณิชย์) หรือบริษัทที่ได้รับอนุญาตภายใน 7 วัน นับแต่วันที่
 ได้รับเงินตราต่างประเทศนั้นมา

¹⁰ กฎกระทรวงการคลัง ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2497) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุม
 การแลกเปลี่ยนเงิน พ.ศ.2485 ข้อ 11

¹¹ หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วน ที่ ก.ค.0203/19066 ลงวันที่ 12 กรกฎาคม
 พ.ศ.2511

สำหรับระเบียบเกี่ยวกับเรื่องนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยจะเป็นผู้คอยดูแลเงิน
ตราต่างประเทศที่ไคมานัน ไคชายท์ให้แก่ตัวแทนผู้รับอนุญาตภายในระยะเวลาที่ไคกำหนดไว้หรือไม่

2. ผู้ส่งชาว คิมูก และยาง ออกไปก่อนที่จะได้รับเงินตราต่างประเทศ จะ
ต้องเรียกเก็บเงินค่าของที่ส่งออกผ่านธนาคารรับอนุญาต (ธนาคารพาณิชย์) หรือบริษัทรับอนุญาต
โดยจัดมอบตัวแลกเงิน หรือเอกสารการเรียกเก็บเงิน และเอกสารการส่งของออกให้ธนาคาร
รับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาตดังกล่าว

3. ผู้ส่งของออกไปยังดินแดนคืนใหญ่จีน มองโกเลียใน มองโกเลียนอก เกาหลี-
เหนือ เวียดนามเหนือ ไปแลนด์ เซกโกสโลวาเกีย ฮังการี ภูมาเนีย แอลบาเนีย บุลกาเรีย
เยอรมันตะวันออก และคาซัค จะต้องมีผู้ซื้อในต่างประเทศเปิดเลตเตอร์ออฟเครดิตชนิดยืนยัน
เพิกถอนไม่ได้ (Confirmed Irrevocable) หรือจะส่งเงินตราต่างประเทศมาชำระค่าของ
นั้นก่อนที่จะส่งของออกไป ทั้งนี้ นอกจากจะได้รับยกเว้นจากเจ้าพนักงาน หรือค่าของที่ส่งออกมี
มูลค่ารวมทั้งสิ้นไม่เกิน 280 ดอลลาร์ ส.ร.อ. หรือเทียบเท่าตามค่าเสมอภาค ¹²

4. ผู้เดินทางผ่านราชอาณาจักรเฉพาะเงินที่ส่งเข้ามา (ไม่รวมเงินออกไปทาง
ประเทศ) สถานทูตต่างประเทศ สำนักงานงานวิเทศแห่งองค์การสหประชาชาติ และองค์การ
สนธิสัญญาความร่วมมือกันแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขายเงินตราต่างประเทศที่
ไคมานันแก่ธนาคารผู้รับอนุญาต (ธนาคารพาณิชย์) หรือบุคคลผู้รับอนุญาต

5. เงินตราต่างประเทศที่เป็นเงินสด หรือค่าโฆษณาจากผู้นำในต่างประเทศ
ผู้นำของเขาไม่ต้องขายเงินจำนวนนั้นแก่ธนาคารหรือบุคคลผู้รับอนุญาต ในเมื่อมีหลักฐานเป็นที่พอใจ
แก่เจ้าพนักงาน

6. ผู้นำของเข้ามาในประเทศ จะต้องได้รับใบสุทธิการชำระเงินค่าของที่นำเขาจาก
เจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ธนาคารแห่งประเทศไทย กอนจึงจะรับมอบของจาก
กรมศุลกากรได้

7. ผู้นำของมาจากประเทศที่ไกลกว่าไว้ในข้อ 3 จะต้องชำระค่าของที่นำเขาลง
วิธีเปิดเลตเตอร์ออฟเครดิต และจะต้องมีหนังสือรับรองการตรวจสอบสินค้าของสถาบันตรวจสอบสินค้านานา

¹² แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ฉบับที่ 3/2511

ประเทศรับรองด้วย นอกจากของนั้นจะไ้รับยกเว้นจากเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
ธนาคารแห่งประเทศไทย หรือในกรณีที่มีมูลค่าไม่เกิน 280 ดอลลาร์ ส.ร.อ. ก็งดแล้ว
แล้ว

ในระยะตั้งแต่ปี พ.ศ.2500 เป็นต้นมา นี้ถือว่าเป็นระยะที่รัฐบาลได้สนใจในการ
เร่งรัดพัฒนาการเศรษฐกิจ และเห็นความสำคัญของการลงทุนจากต่างประเทศ ก็จะเห็นได้ว่า
ได้มีการตราพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมขึ้นใหม่ โดยมีสาระสำคัญเพื่อ
เป็นการชักชวนผู้ที่จะเข้ามาลงทุน หรือนำเงินเข้ามาลงทุนเพื่อประกอบกิจการอุตสาหกรรมในประเทศ
เพื่อช่วยทำให้สิทธิพิเศษบางประการ รวมทั้งให้สิทธิคุ้มกันในด้านการนำเงินตราต่างประเทศออก
ไปนอกราชอาณาจักรอันเกิดจากกอกผลของการลงทุน แต่ทั้งนี้จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่ใดวางไว้
เช่น จะต้องยื่นแบบแสดงบัญชีกำไรขาดทุน งบดุลของบริษัทใดจัดทำไว้ รวมตลอดถึงการแสดงกอก
ผลหรือกำไรที่ใดรับเงินด้วย